

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 9. 4. 2014
SWD(2014) 138 final

PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE

ZHRNUTIE POSÚDENIA VPLYVU

Sprievodný dokument

Návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady

o zriadení európskej platformy na posilnenie spolupráce v oblasti prevencie a odrádzania od nelegálnej práce

{COM(2014) 221 final}

{SWD(2014) 137 final}

OBSAH

1.	Základné informácie.....	3
2.	Vymedzenie problému	4
2.1.	Riadenie – problém, ktorý si vyžaduje opatrenie.....	5
3.	Právo EÚ konať a subsidiarita	6
4.	Ciele	7
4.1.	Všeobecné ciele.....	7
4.2.	Špecifické ciele	7
4.3.	Operačné ciele.....	7
5.	Možnosti politiky	7
6.	Analýza vplyvov	8
6.1.	Možnosť 1: Žiadne nové opatrenia	8
6.2.	Možnosť 2: Lepšia koordinácia rôznych existujúcich pracovných skupín/výborov na úrovni EÚ.....	8
6.3.	Možnosť 3: Samostatný orgán s dobrovoľným členstvom	9
6.4.	Možnosť 4: Samostatný orgán s povinným členstvom.....	9
6.5.	Možnosť 5: Začlenenie boja proti nelegálnej práci do nadácie Eurofound	9
7.	Porovnanie možností.....	9
8.	Monitorovanie a hodnotenie	10

1. ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE

Obavy v súvislosti s vysokou mierou nelegálnej práce sú prioritou politickej agendy EÚ, najmä vo vzťahu k vytváraniu pracovných miest, kvalite pracovných podmienok a fiškálnej konsolidácii.

V stratégii Európa 2020 na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu sa stanovuje cieľ, ktorým je do roku 2020 dosiahnuť 75 % zamestnanosť u ľudí vo veku 20 – 64 rokov¹. Na urýchlenie pokroku pri plnení tohto cieľa Komisia prijala hlavnú iniciatívu „Program pre nové zručnosti a nové pracovné miesta“², v ktorej sa zdôraznila potreba zabezpečiť prechod od neformálnej resp. nelegálnej práce k riadnemu zamestnaniu.

V balíku opatrení pre zamestnanosť³, ktorý bol prijatý v apríli 2012, Komisia okrem toho zdôraznila, že transformácia neformálnej resp. nelegálnej práce na riadne zamestnanie by mohla mať pozitívny vplyv na produktivitu, pracovné normy a v dlhodobom horizonte na rozvoj zručností. Zdôrazňuje sa v ňom potreba zlepšiť spoluprácu medzi členskými štátmi a oznamuje sa začiatok konzultácie o zriadení platformy na úrovni EÚ medzi inšpektorátmi práce a ďalšími orgánmi presadzovania práva na boj proti nelegálnej práci, ktorá sa zameria na zlepšenie spolupráce, výmenu osvedčených postupov a identifikáciu spoločných zásad pre inšpekcie.

V rokoch 2012 a 2013 niekoľko členských štátov dostalo odporúčania pre jednotlivé krajiny týkajúce sa nelegálnej práce, tieňovej ekonomiky, daňových únikov a/alebo daňovej disciplíny.

V usmernení v oblasti zamestnanosti⁴ č. 7 nazvanom „Zvyšovanie účasti žien a mužov na trhu práce, znižovanie štrukturálnej nezamestnanosti a podpora kvality pracovných miest“ sa vyzýva, aby členské štáty zintenzívnili sociálny dialóg a riešili segmentáciu trhu práce prostredníctvom opatrení zameraných na odstraňovanie neistých foriem zamestnania, podzamestnanosti a nelegálneho zamestnávania.

V ročnom prieskume rastu 2013⁵ sa uvádza, že pre oživenie hospodárstva sprevádzané tvorbou veľkého počtu pracovných miest zohrávajú popri verejných orgánoch v boji proti nelegálnej práci kľúčovú úlohu sociálni partneri. V kontexte

¹ Oznámenie Komisie Európa 2020: Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, KOM(2010) 2020 z 3. marca 2010.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:SK:PDF>.

² Oznámenie Komisie „Program pre nové zručnosti a nové pracovné miesta: Európsky príspevok k plnej zamestnanosti“ KOM(2010) 682 z 23. novembra 2010.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52010DC0682:EN:NOT>.

³ Oznámenie Komisie „Smerom k oživeniu hospodárstva sprevádzanému tvorbou veľkého počtu pracovných miest“, COM(2012) 173, 18. apríla 2012.

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=101&newsId=1270&furtherNews=yes>

⁴ Rozhodnutie Rady 2010/707/EÚ z 21. októbra 2010 o usmerneniach pre politiky zamestnanosti členských štátov

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010D0707:EN:NOT>

⁵ Oznámenie Komisie „Ročný prieskum rastu 2013“, COM(2012) 750, 28. novembra 2012
http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/annual-growth-surveys/index_en.htm

riešenia nezamestnanosti a sociálnych dôsledkov krízy sa v ročnom prieskume rastu 2014⁶ zdôrazňuje potreba posilniť boj proti nelegálnej práci.

2. VYMEDZENIE PROBLÉMU

V oznámení Komisie⁷ z roku 2007 je nelegálna práca vymedzená ako „každá platená činnosť, ktorá je zákonná, pokiaľ ide o jej charakter, ale nie je oznámená verejným úradom, pričom sa berú do úvahy rozdiely v regulačnom systéme členských štátov.“

Nelegálnu prácu ovplyvňuje široká škála hospodárskych, sociálnych, inštitucionálnych a kultúrnych faktorov. Má za následok obmedzovanie hospodárskych, daňových a sociálnych politík zameraných na rast. Znižuje najmä kvalitu pracovných podmienok, ohrozuje finančnú udržateľnosť systémov sociálnej ochrany a narúša konkurenčné prostredie pre podniky⁸.

Vzhľadom na skutočnosť, že nelegálna práca sa nesleduje, ani sa nezaznamenáva, a že vo vnútroštátnych právnych predpisoch môže byť vymedzená odlišne, je zložité získať spoľahlivé odhady o tom, ako je v rámci členských štátov rozšírená. Pokiaľ ide o prístup a zisťovanie miery nelegálnej práce, použili sa rôzne metódy (sú podrobne vysvetlené v prílohe II).

Vo všeobecnosti možno vymedziť tri druhy nelegálnej práce. Prvú kategóriu tvorí nelegálna práca vo formálnom podniku vrátane neúplne oznámenej práce vo forme tzv. mzdy na ruku (keď sa iba časť mzdy vypláca oficiálne a zvyšok v hotovosti) a prípady, keď zamestnanec oficiálne pracuje na kratší pracovný čas, pričom je v skutočnosti zamestnaný na plný pracovný čas. Po druhé, existuje nelegálna práca na vlastný účet alebo samostatná zárobková činnosť, v rámci ktorej sa poskytujú služby buď formálnym podnikom, alebo iným zákazníkmi, ako sú domácnosti. Medzi nelegálnu prácu tretieho typu patrí poskytovanie tovaru a služieb susedom, rodine, priateľom alebo známym, ktorá môže zahŕňať stavebné práce, opravy, čistenie, starostlivosť o deti alebo starších ľudí. Niekedy je poskytovaná ako forma vzájomnej pomoci. Tretia kategória nie je hlavným predmetom tejto iniciatívy.

Zneužívanie postavenia samostatne zárobkovo činných osôb na vnútroštátnej úrovni alebo v cezhraničných situáciách je často spojené s nelegálnou prácou. O nepravú samostatne zárobkovú činnosť ide vtedy, keď je osoba oficiálne samostatne zárobkovo činná namiesto toho, aby bola prihlásená ako zamestnanec. Cieľom je vyhnúť sa určitým povinnostiam vyplývajúcim z právnych predpisov a postupov, ktoré sa vzťahujú na zamestnancov, ako napríklad pracovnoprávných predpisov, daňových predpisov a predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Mohlo by sa tvrdiť, že nepravá samostatne zárobková činnosť je nesprávne prihlásená činnosť a ako taká sa nedá považovať za nelegálnu prácu. Nepravá samostatne zárobková činnosť však môže mať negatívne dôsledky, pokiaľ ide o ochranu zdravia,

⁶ Oznámenie Komisie „Ročný prieskum rastu 2014“, COM(2013) 800 http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/ags2014_en.pdf

Pozri aj sprievodný dokument k oznámeniu Komisie o ročnom prieskume rastu 2014, návrh spoločnej správy o zamestnanosti http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2014/jer2014_en.pdf

⁷ „Zintenzívnenie boja proti nelegálnej práci“, KOM(2007) 628, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007DC0628:EN:HTML>.

⁸ Regioplan, 2010.

bezpečnosť a sociálne zabezpečenie pracovníkov, ako aj daňové príjmy, hoci sú obvykle menej negatívne ako v prípade nelegálnej práce.

Nárast neformálneho hospodárstva sa často považuje za reakciu na nedostatky na formálnom trhu práce⁹. Okolnosťami, ktoré viedli k týmto nedostatkom, môžu byť vysoké náklady práce, nedostatok pracovných síl (množstvo a kvalita), nedostatok pracovných miest alebo nepružnosť trhu práce. Okrem toho, ak sa pozrieme na príčiny nelegálnej práce, významnú úlohu zohrávajú miera dôvery ľudí vo vládu a vládne agentúry, ako aj miera začlenenia ľudí do spoločnosti. Keď sa ľudia len málo identifikujú s vládou alebo spoločnosťou vo všeobecnosti, ľahšie konajú proti spoločným pravidlám¹⁰. Ďalšími faktormi sú transparentnosť právnych predpisov a presadzovanie. Ak sú kontrolné mechanizmy nejasné, neúčinné alebo ak chýbajú, ľudia majú väčšiu tendenciu vyhýbať sa plateniu daní vykonávaním nelegálnej práce.

Dôsledkami nelegálnej práce sú často horšie pracovné podmienky. Práva zamestnancov, ako sú napríklad dovolenka, pracovný čas, či predpisy v oblasti zdravia a bezpečnosti sa často nedodržiavajú. Odborná príprava nelegálnych pracovníkov sa nezohľadňuje. Títo pracovníci majú menšiu istotu zamestnania, nemusia mať právo na odstupné po skončení pracovného pomeru a dávky v nezamestnanosti, ako aj na ďalšie dávky, keďže za nich/nimi neboli platené príspevky do sociálneho zabezpečenia a zdravotného poistenia. Okrem toho sa znižujú práva nelegálnych pracovníkov na dôchodok, keďže sa neplatia za nich príspevky na dôchodok. V dôsledku toho, že nemajú legitímny príjem, ich prístup k úverom môže byť obmedzený.

Zamestnávateľia, ktorí neprihlasujú prácu svojich pracovníkov, vytvárajú nespravodlivú konkurenciu vo vzťahu k spoločnostiam, ktoré pravidlá dodržiavajú. Toto narušenie môže mať cezhraničný rozmer v prípadoch, keď sa v jednej krajine systematicky bojuje proti nelegálnej práci, zatiaľ čo v susednej krajine verejné orgány tento problém nepovažujú za dôležitý. Tieto negatívne dôsledky sa týkajú nielen konkurentov a zamestnancov, ale z dlhodobého hľadiska by ich potenciálne mohli pocítiť aj podniky samotné. Ich schopnosť získať úver potrebný na rozvoj podnikania môže byť obmedzená.

2.1. Riadenie – problém, ktorý si vyžaduje opatrenie

Hlavnú zodpovednosť za riešenie problému nelegálnej práce nesú členské štáty. Opatrenia na úrovni EÚ môžu však zohrávať doplňujúcu úlohu a pomôcť členským štátom pri dodržiavaní týchto aspektov:

1. Nedostatočná spolupráca medzi orgánmi presadzovania práva jednotlivých členských štátov pri prevencii a odrádzaní od nelegálnej práce.

Ťažisko v rámci boja proti nelegálnej práci spočíva najmä na troch druhoch orgánov presadzovania práva: a) inšpektoráty práce, ktoré riešia zneužívanie postavenia v súvislosti s pracovnými podmienkami a/alebo právnymi predpismi v oblasti zdravia a bezpečnosti, b) orgány sociálneho zabezpečenia, ktoré bojujú proti podvodom

⁹ *Undeclared labour in Europe: Towards an integrated approach of combatting undeclared labour* (Nelegálna práca v Európe: Smerom k integrovanému prístupu k boju proti nelegálnej práci), Regioplan 2001 http://www.lex.unict.it/eurolabor/ricerca/dossier/dossier7/cap6/mateman_renooy2001.pdf.

¹⁰ Regioplan 2001

týkajúcim sa príspevkov do sociálneho poistenia, a c) daňové orgány, ktoré riešia daňové úniky. V niektorých prípadoch sa na týchto úlohách zúčastňujú aj sociálni partneri¹¹. Okrem toho sú v niektorých členských štátoch do tohto boja zapojené aj colné orgány, migračné orgány, polícia a prokuratúra (pozri prílohu III). V niektorých prípadoch sa vytvorili nové orgány, medziministerské agentúry, národné riadiace skupiny a tripartitné výbory¹².

Členské štáty nedostatočne využívajú skúsenosti získané v iných členských štátoch. Neučia sa navzájom od seba ako predchádzať nelegálnej práci alebo znižovať jej rozsah.

2. Ťažkosti pri riešení medzinárodného (cezhraničného) rozmeru nelegálnej práce.

Mobilita pracovníkov cez hranice členských štátov predstavuje základnú slobodu v rámci Únie. Prebieha niekoľko iniciatív na podporu uplatňovania tohto práva. Využívanie cezhraničných situácií na zakrytie nelegálnej práce ohrozuje toto základné právo. Zistiť status zamestnanej osoby z iného členského štátu a overiť práva a povinnosti vzťahujúce sa na tohto zamestnanca je veľmi náročnou úlohou pre orgány. Zisťovanie nelegálnej práce v cezhraničných situáciách si čoraz naliehavejšie vyžaduje spoluprácu medzi členskými štátmi.

3. PRÁVO EÚ KONAŤ A SUBSIDIARITA

Prevenčia a odrádzanie od nelegálnej práce prispievajú k lepšiemu presadzovaniu právnych predpisov EÚ a členských štátov, najmä v oblasti zamestnanosti, pracovného práva, zdravia, bezpečnosti a koordinácie sociálneho zabezpečenia. Boj proti nelegálnej práci súvisiacej s cezhraničnou mobilitou je nevyhnutný na zachovanie dôveryhodnosti základného práva na voľný pohyb.

Prispeje k vytváraniu formálnych pracovných miest, zvyšovaniu kvality pracovných podmienok a pomôže zvýšiť začleňovanie na trhu práce, ako aj všeobecné sociálne začlenenie.

EÚ má právomoc konať v oblasti nelegálnej práce na základe článkov ZFEÚ o sociálnej politike. Najmä článok 153 umožňuje prijatie iniciatívy EÚ, ktorej hlavným cieľom je podporiť zamestnanosť a zlepšiť pracovné podmienky podporením úsilia členských štátov v oblasti prevencie a odrádzania od nelegálnej práce. Táto iniciatíva umožní spoluprácu medzi členskými štátmi prostredníctvom výmeny najlepších postupov a informácií, rozvoja odborných znalostí a zlepšenia operačnej koordinácie opatrení zahŕňajúcich orgány presadzovania práva vo všetkých kľúčových oblastiach týkajúcich sa nelegálnej práce – pracovnej, sociálnej a daňovej.

¹¹ V Nemecku dohody medzi spolkovým ministerstvom financií a sociálnymi partnermi v oblasti stavebníctva, maliarskych prác a priemyselných textílií; v Bulharsku vytvorenie národného centra pre „pravidlá pre podniky“ a v Luxembursku zavedenie identifikačných preukazov pre každého pracovníka na stavbe.

¹² Vnútroštátna agentúra pre práva zamestnancov (NERA) v Írsku; inšpektorát SZW (zreorganizovaný v roku 2012) v Holandsku; služba sociálnych informácií a vyšetrovania v Belgicku; medziadministratívna jednotka na boj proti nelegálnej práci (CIALTI) v Luxembursku; medziministerská delegácia na boj proti nelegálnej práci (DLNF) vo Francúzsku. ILO/LABADMIN, 2013.

Právomoci EÚ spočívajú v riešení cezhraničných aspektov narušenia a destabilizácie spôsobených vysokou mierou nelegálnej práce, vo využití výhod vzájomného učenia a v potrebe cezhraničnej spolupráce na boj proti niektorým formám nelegálnej práce.

Výzvy v oblasti riešenia nelegálnej práce, ako sú jej odhaľovanie a nedostatok spolupráce medzi rôznymi orgánmi presadzovania práva, sú pre všetky členské štáty spoločné. Opatrenia na úrovni EÚ majú potenciál zlepšiť účinnosť a efektivitu opatrení členských štátov pri riešení nelegálnej práce. EÚ môže podporiť výmenu osvedčených postupov, ako aj rozsiahlejšiu koordináciu opatrení.

Opatrenia na úrovni EÚ by podporili úsilie členských štátov, a to zlepšením spolupráce v oblasti prevencie a odrádzania od nelegálnej práce na úrovni EÚ a zvýšením jej efektívnosti a účinnosti, čím sa opatreniam členských štátov poskytne pridaná hodnota.

4. CIELE

4.1. Všeobecné ciele

Všeobecným cieľom politiky je podpora členských štátov v ich úsilí predchádzať nelegálnej práci a odrádzať od nej.

4.2. Špecifické ciele

V rámci tohto všeobecného rámca konkrétnymi cieľmi tejto iniciatívy sú:

1. Zlepšenie spolupráce na úrovni EÚ medzi rôznymi orgánmi presadzovania práva členských štátov s cieľom účinnejšie a efektívnejšie predchádzať nelegálnej práci a odrádzať od nej.
2. Zlepšenie technickej kapacity rôznych orgánov presadzovania práva členských štátov na riešenie cezhraničných aspektov nelegálnej práce.
3. Zvýšenie povedomia členských štátov o naliehavosti problému a ich motivácia k tomu, aby zintenzívnili svoje úsilie v boji s nelegálnou prácou.

4.3. Operačné ciele

Cieľom iniciatívy na operačnej úrovni je:

1. Poskytnutie fóra pre odborníkov z rôznych členských štátov na vytváranie kontaktov a výmenu informácií a osvedčených postupov. Výsledkami, o ktoré sa fórum bude usilovať, by mohli byť: vytvorenie databázy poznatkov o rôznych postupoch využívaných na prevenciu a/alebo odrádzanie od nelegálnej práce; vytvorenie usmernení pre inšpekcie alebo príručiek osvedčených postupov, napr. ako uskutočňovať inšpekcie na odhalenie nelegálnej práce; prijatie spoločných zásad a/alebo noriem pre inšpekcie.
2. Poskytnutie rámca na rozvoj odborných znalostí s cieľom prijať spoločný rámec a uskutočňovať spoločné školenia; vytvorenie výskumného zariadenia na hodnotenie rôznych politických opatrení identifikovaných v databáze poznatkov.
3. Rozvoj mechanizmu na operatívnejšiu koordináciu činností. Fungovanie mechanizmu by mohlo viesť k: identifikácii riešení pre zdieľanie údajov; prijatiu regionálnych alebo celoeurópskych stratégií; organizovaniu

celoeurópskych kampaní na zvýšenie informovanosti; organizovaniu partnerských hodnotení na sledovanie pokroku členských štátov v oblasti boja proti nelegálnej práci a k dohode na spoločnom rámci pre spoločné operácie v oblasti inšpekcie a výmeny pracovníkov.

5. MOŽNOSTI POLITIKY

V posúdení vplyvu sa analyzovalo päť možností politiky:

Možnosť politiky 1: Žiadne nové opatrenia. Neboli by prijaté žiadne opatrenia nad rámec existujúcich pracovných skupín a iniciatív.

Možnosť politiky 2: Lepšia koordinácia práce rôznych existujúcich pracovných skupín/výborov na úrovni EÚ. Niekoľko skupín na úrovni EÚ diskutuje o otázkach spojených s nelegálnou prácou. GR EMPL by vymenovalo koordinátora pre diskusiu a činnosti rôznych skupín v súvislosti s nelegálnou prácou.

Možnosť politiky 3: Európska platforma ako samostatný orgán s dobrovoľným členstvom. Komisia zriadi platformu, ktorá pozostáva zo zástupcov orgánov presadzovania práva členských štátov a ďalších zainteresovaných strán, akými sú sociálni partneri. Členské štáty sa musia rozhodnúť, či sa platformy zúčastňujú alebo nie.

Možnosť politiky 4: Európska platforma ako samostatný orgán s povinným členstvom. Komisia zriadi platformu, ktorá pozostáva zo zástupcov orgánov presadzovania práva členských štátov a ďalších zainteresovaných strán, akými sú sociálni partneri. Členské štáty sú automaticky členmi platformy.

Možnosť politiky 5: Priradenie platformy k existujúcemu orgánu. Jednou z možností by bolo zveriť túto úlohu Európskej nadácii pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok v Dubline (Eurofound).

Zvážili sa aj ďalšie možnosti, ako napríklad vytvorenie novej decentralizovanej agentúry zodpovednej za presadzovanie práva EÚ a boj proti nelegálnej práci, avšak zamietli sa ako momentálne nereálne.

6. ANALÝZA VPLYVOV

Predmetná iniciatíva sa týka otázok riadenia. Celkové dobré riadenie by malo mať vplyv na sociálnu situáciu a hospodársku výkonnosť. Avšak reťazec od zriadenia platformy na boj proti nelegálnej práci až po pokles nelegálnej práce je pomerne dlhý. Nebolo možné zistiť dostatočne priamu súvislosť medzi fungovaním platformy, znížením nelegálnej práce a hospodárskou výkonnosťou alebo sociálnym blahobytom. Sťažuje to osobitne zložitá merateľnosť nelegálnej práce. Preto sa analýza obmedzuje na otázku, do akej miery sa rôznymi možnosťami dosahujú špecifické ciele. Náklady priamo spojené s vytvorením tejto platformy sú opísané. Keďže ciele boli stanovené tak, aby podporovali sociálno-ekonomický blahobyt, z tohto hľadiska sa za najlepšiu alternatívu považuje najúčinnnejšie a najhospodárnejšie dosiahnutie cieľov.

6.1. Možnosť 1: Žiadne nové opatrenia

Zachovať status quo znamená, že hoci Komisia považuje problém za závažný, de facto do neho nezasahuje, čo by mohlo znamenať, že v skutočnosti nemá v úmysle riešiť tento jav.

6.2. Možnosť 2: Lepšia koordinácia rôznych existujúcich pracovných skupín/výborov na úrovni EÚ

Celkovo možno očakávať veľmi obmedzený vplyv. Problémy súvisiace so zviditeľnením javu a vážavým prístupom, pokiaľ ide o uznanie jeho dôležitosti, by sa do určitej miery mohli vyriešiť z dôvodu vysokej úrovne politickej podpory. Ciele medziodborového a cezhraničného vzdelávania a koordinácie sa sotva dosiahnu. Bude veľmi ťažké získať holistický obraz o probléme.

6.3. Možnosť 3: Samostatný orgán s dobrovoľným členstvom

Zlepšenie súvisiace s touto možnosťou značne závisí od toho, koľko členských štátov sa rozhodne pre členstvo v tejto skupine. Pred zriadením skupiny by sa mala zabezpečiť účasť veľkej väčšiny členských štátov (ak nie všetkých). Keďže členské štáty sa pri rokovaní vyjadrili, že by uprednostnili túto možnosť a že sú povinné preukázať činnosť proti nelegálnej práci, je možné reálne predpokladať, že účasť by bola vysoká aj v prípade dobrovoľnej skupiny. Pretrváva však neistota, či by sa zúčastnili všetky členské štáty, čo predstavuje hlavnú nevýhodu tejto možnosti. V prípade veľmi pozitívneho scenára s účasťou všetkých členských štátov by existoval len jeden rozdiel v porovnaní s povinným členstvom: členské štáty sa pre členstvo rozhodli dobrovoľne, t. j. zaviazali sa samé.

6.4. Možnosť 4: Samostatný orgán s povinným členstvom

Silnou stránkou tejto možnosti je začlenenie všetkých členských štátov už od začiatku. Nakoľko nedochádza k rozhodovaniu o tom, či sa zapojiť alebo nie, niektoré členské štáty by mohli mať menší záujem podieľať sa na operatívnejšej koordinácii opatrení alebo rozvoji poznatkov. Mohli by chcieť obmedziť spoluprácu na výmenu informácií a osvedčených postupov bez priekročenia k zásadnej cezhraničnej spolupráci.

6.5. Možnosť 5: Zahnutie boja proti nelegálnej práci do nadácie Eurofound

Keďže úlohy nadácie Eurofound sa obmedzujú na výskum a vývoj projektov s cieľom poskytovať poznatky a podporu pri vytváraní politík EÚ, možno očakávať, že toto by boli hranice činnosti platformy. Jej činnosť by sa týkala najmä výmeny najlepších postupov a informácií a podpory pri rozvoji odborných znalostí.

7. POROVNANIE MOŽNOSTÍ

Porovnanie sa vykonalo na základe analýzy vplyvov v kapitole 6. Vyplýva z nej, že zatiaľ čo možnosť 1 je základným scenárom, t. j. nezahŕňa žiadne významné zmeny, možnosti 2 a 5 predstavujú určité, hoci veľmi obmedzené, zlepšenia pri veľmi nízkych nákladoch.

Možnosti 3 a 4 predstavujú takmer rovnaké náklady (pri výpočte nákladov na možnosť 3 sa predpokladala účasť všetkých členských štátov na platforme). Ročné náklady na zamestnancov Komisie, organizáciu práce platformy a zasadnutí by

neprekročili 600 000 EUR a ročné prevádzkové náklady súvisiace s rozličnými úlohami platformy by neprekročili 2,1 milióna EUR. Okrem toho účinnosť možností 3 a 4 by bola rovnaká, ak sa predpokladá účasť všetkých členských štátov na dobrovoľnej spolupráci podľa možnosti 3.

Preto jasnou výhodou možnosti 4 v porovnaní s možnosťou 3 je to, že úspech dobrovoľnej platformy vo veľkej miere závisí od ochoty členských štátov stať sa jej členmi. Preto v porovnaní s možnosťou 4 tu existuje dodatočný prvok neistoty. Jasná výhoda možnosti 4 v porovnaní s možnosťou 3 je povinná účasť. Považuje sa za nevyhnutný prvok platformy, pretože ak sa niektoré členské štáty platformy zúčastnia a iné nie, nebude možné úplne dosiahnuť spoluprácu pri riešení cezhraničných aspektov nelegálnej práce, ktorá je jedným zo základných cieľov tejto iniciatívy.

Preto sa možnosť 4 považuje za celkovo vhodnejšiu. Môže sa zrealizovať prijatím rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady na základe článku 153 ods. 2 písm. a) ZFEÚ.

8. MONITOROVANIE A HODNOTENIE

Komisia by pravidelne podávala Rade a Európskemu parlamentu správy o práci platformy. Tieto správy by poskytovali informácie o podrobných pracovných programoch platformy, jej výsledkoch a frekvencii zasadnutí.

Štyri roky po nadobudnutí účinnosti rozhodnutia o zriadení platformy sa zhodnotí jej činnosť. V hodnotení sa na základe pravidelných správ a ďalšieho prieskumu posúdi, do akej miery platforma prispela k dosiahnutiu špecifických cieľov a či sa dosiahol pokrok smerom k všeobecnému cieľu. Táto správa sa predloží Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.